

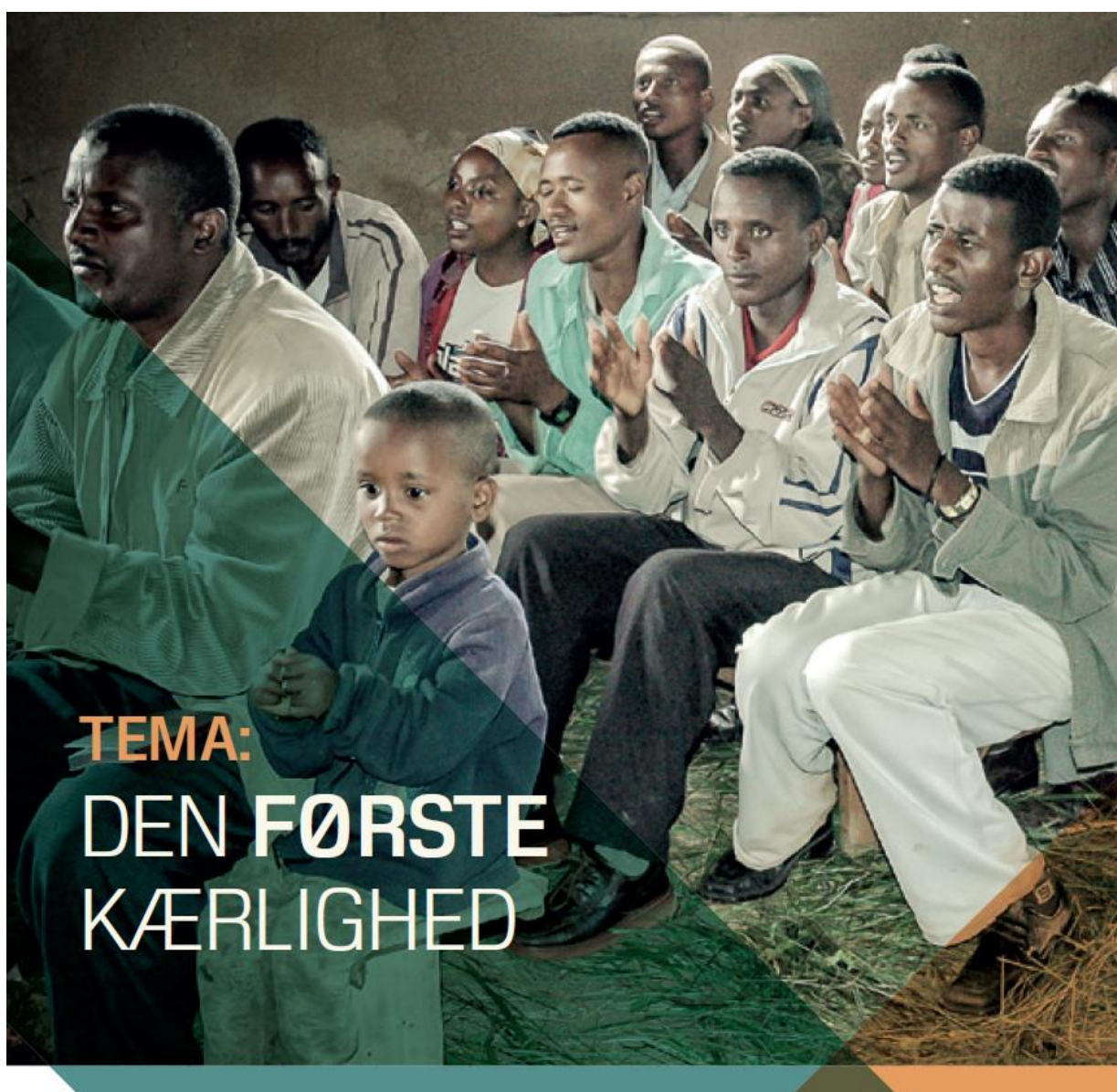
promissio

GUDS LØFTE – VORES SENDELSE

ÅRSMØDET 2015

SKRIFTLIGE ÅRSBERETNINGER fra

- Per Rasmussen, formand
- Frede Ruby Øsgergård, generalsekretær
- Jakob Swartz, sekretær for international mission

Formandsberetning ved Per Rasmussen

Indledning:

Den første kærlighed

Det er noget særligt at få fornyet den første kærlighed – og det var det jeg oplevede da jeg sammen med Anne Grete i 2013 fik et års orlov og fik lov til at bruge et år i Etiopien. Og ikke mindst var det noget særligt at møde dem fra Bale som jeg kendte godt – og få fornyet venskabet og kærligheden til kirken og arbejdet der. For selvom vi boede i Addis – ja, så var det turene til Dodola og Wabe Batu Synoden der i hele perioden var noget særlig for os: dette at få lov til at leve lidt med i kirkens virke der, at kunne være med i alle de gode og spændende ting, men også at kunne være sammen med dem i det som er svært der.

Og når vi hører om den første kærlighed, ja, så hører vi også ordene fra Johs. Åb, hvor Jesus siger til menigheden i Efesus at de ikke må svigte den første kærlighed. Nej, vi har brug for at blive fornyet i den – i vores forhold til ham. Og det er mit håb at dette årsmøde kan være med til et sådant fornyet forhold - men også en fornyet kærlighed til det arbejde som Promissio er involveret i de forskellige steder.

Men det er også godt at møde noget helt nyt - nye ting. Sådan var det for os da vi kom til Bale – her mødte vi nye mennesker som vi lærte at kende og at holde meget af - mennesker som står centralt i Wabe Batu Synodens og kirkens arbejde - og her er det ikke mindst vores to gæster ved dette årsmøde jeg tænker på.

Nyt navn

På sidste årsmøde besluttede årsmødet at ændre navn fra Dansk Ethioper Mission til Promissio. Vi er nok mange der har skullet øve os i at sige Promissio, og ikke så få gange er vi kommet til at sige DEM – eller Etiopermissionen. Nogle har nok også bestemt at "det lærer vi aldrig", vi bliver bare ved med at kalde det Dansk Ethioper Mission. Og indrømmet: det er ikke bare let at skifte navn og ikke mindst huske at sige det, og ved folk nu hvad jeg så snakker om? Så vi føjer lige til: altså det tidligere Etiopermission.

Det er fuldt forståeligt og helt ok. Min erfaring er at det hjælper jo oftere jeg siger det, og jeg er kommet til at holde meget af det. Det er mit håb at uanset om vi har det let

eller svært med det nye navn, at vi så stadig kan være fælles om det kald og de opgaver som Promissio står i, og så kommer det med navnet nok lidt efter lidt....

Ny generalsekretær

Men vi har ikke bare fået et nyt navn, vi har også fået en ny generalsekretær, Frede Ruby Østergård, der begyndte 1. maj sidste år. Det er en glæde for os i bestyrelsen at opleve hvordan Frede går til opgaverne på en god måde, og det er tydeligt at han har erfaring fra Sømandsmissionen og andre steder som han, og dermed også hele Promissio, nu kan trække på. Vi er helt trygge ved at Frede nu har overtaget ledelsen af Promissio.

Samarbejdsaftale med Heimamissionen

En af de ting der lå og ventede på den nye generalsekretær, var udarbejdelse af en samarbejdsaftale med Heimamissionen. Heimamissionen, der svarer til IM på Færøerne, vil gerne være aktivt med i det tværkulturelle missionsarbejde, ikke ved selv at sende mennesker ud til andre lande, men ved at række kaldet til at rejse, også helt konkret, så de igennem deres sammenhænge kan finde mennesker til konkrete opgaver i bl.a. Promissios partnerkirker. Heimamissionen vil også finde menigheder på Færøerne der vil forpligte sig på at støtte op om arbejdet økonomisk.

Det har været vigtigt for Heimamissionen at få lavet en samarbejdsaftale med missionsorganisationer som de teologisk er på linje med.

For Promissio er det en glæde at vi kan lave en sådan samarbejdsaftale, da vi har haft en lang tradition for også at sende missionærer u, der stammer fra Færøerne, og vi ved at det er en stor velsignelse for vores arbejde at det bliver støttet både økonomisk og åndeligt af kirkens folk på Færøerne.

Vision og strategi

I bestyrelsen har vi siden sidste årsmøde taget hul på arbejdet med at udforme nye visioner og strategier for Promissio. Her begyndte vi med at se på hvem vi er, vores egenart, vores styrker, vores værdier. Vi har stillet os selv det spørgsmål: hvad ville mangle hvis Promissio ikke var? Ville der mangle noget?

Og de samme ting har vi haft en drøftelse om med landsudvalget. Det er vigtigt at besinde sig på hvem vi er, og hvad vores kald og opgave er. Det er med til at forme vores visioner og strategi.

Det er en proces som vi ikke er færdige med, men som vil fortsætte ved de kommende bestyrelsesmøder også.

Ændringer af vedtægter

Som det kan ses af dagsordenen, er der også denne gang drøftelse af vedtægtsændringer. Det skyldes en lovændring som der vil blive orienteret mere om under punktet vedtægtsændring.

Botswana

I det forgangne år har vi endnu engang drøftet partnerskabet med Den evangeliske lutherske Kirke i Botswana. Det er blevet gjort flere gange. Baggrunden er at Promissio i 2006 måtte trække missionærerne hjem, dels på grund af økonomien, men primært på grund af manglende tillid til kirkens biskop og ledelse, og siden har der ikke reelt været et samarbejde med kirken. Vores oplevelse er at kirkens ledelse heller ikke synes at have nogen forventninger til et samarbejde med Promissio. Det har i det hele taget været svært at få en god kommunikation med kirken, og det gælder også efter at de har fået en ny biskop.

Det førte til at vi på bestyrelsesmødet i august bestemte os for at tiden var inde til at opsige samarbejdsaftalen. Samtidig erkendte vi at det er en svær beslutning da Promissio igennem mange år har været med i et frugtbart og givende arbejde sammen med kirken, primært igennem de mange missionærer der har arbejdet der. Derfor er der også en stor kærlighed til både kirken og folket.

Vi besluttede derfor at drøfte vores beslutning med landsudvalget, og med til landsudvalgsmødet inviterede vi derfor også alle tidligere Botswana-missionærer. Vi havde en god drøftelse af spørgsmålet på landsudvalgsmødet, og den altovervejende holdning var at man godt kunne forstå at det var en uholdbar situation, men det ville være godt endnu en gang at tage kontakt med kirken for at få afklaret hvordan de ser på partnerskabet, og om hvilke reelle muligheder der er for Promissio til at støtte kirken. På det følgende bestyrelsesmøde valgte vi i bestyrelsen at følge landsudvalgets opfordring – på den måde at hvis der ikke er opnået en positiv dialog om partnerskabet og hvilke måder begge parter kan bidrage til det på en tillidsfuld og givende måde, inden udgangen af 2016, så vil vi opsige partnerskabet.

Vi har efterfølgende også drøftet hvordan vi fra vores side kan få gang i denne positive proces. Det er en vigtig sag som vi har brug for at vennerne også omslutter med forbøn.

Logoet

En anden ting, som blev drøftet på landsudvalgsmødet, var vores nye logo. På sidste årsmøde var der nogle kommentarer til logoet, men logoet skulle der ikke tages beslutning om på årsmødet. Det gjorde alligevel at vi i bestyrelsen fandt at det var vigtigt at have en åben drøftelse også af logoet, med henblik på om vi skulle overveje

at ændre på det. I bestyrelsen er vi glade for at vi har et landsudvalg til også at drøfte sådanne ting, for det er et passende forum at gøre det i. På landsudvalgs mødet var den helt overvejende stemning at det er et godt logo, og man tilkendegav at det er en styrke at logo, navn og pay-off hænger godt sammen. På den baggrund besluttede vi i bestyrelsen at fastholde vores nye logo som det er.

Arv og økonomi

Økonomien har altid fyldt meget i Promissios historie, for selvom pengene ikke er målet, så er de alligevel et vigtigt middel til at kunne nå de mål vi sætter os, og som vi er her for. Det er altid spændende at se om der er kommet de penge ind som vi har skullet bruge i årets løb, og så er det dejligt i år at se at vi faktisk er kommet ud af året med et plus på bundlinjen. I de senere år har testamentariske gaver til Promissio haft en væsentlig betydning for at vi har kunnet gøre de ting vi har, og lige nu står vi i den situation at vi har fået en historisk stor arv på godt 6 millioner kroner.

Det er noget vi i bestyrelsen er både meget glade for, men også meget ydmyge overfor, for det er altid et stort ansvar at bruge de midler som vi får betroet, på den rette måde. Vi er os meget bevidst at vores midler skal bruges i missionens tjeneste og ikke bare spares op. Den store arv giver os mulighed for at gøre noget som vi ellers ikke kunne gøre, og det vil vi tage med ind i vores strategiarbejde. Men mere om økonomien senere.

Tak til afgående missionærer

Siden sidste årsmøde er der to missionærer der er fratrådt deres tjeneste i Promissio.

Den ene er Ruth Osmundsen. Hun har været ansat i Promissio siden 2007, først i studenterarbejdet EvaSUE, siden blev det fra 2009 som koordinator for Promissios arbejde i Etiopien. Den sidste periode frem til udgangen af juli sidste år var hun rådgiver for kirkens strategiarbejde. Der skal lyde en stor tak for Ruths indsats og store engagement i alt det hun har haft med at gøre igennem sin ansættelse i Promissio. Det glæder os at hun nu er ansat i Norsk Luthersk Missionsamband i Etiopien, og vi vil ønske Guds velsignelse over hendes fortsatte virke der.

Den anden missionær er Finn Hougaard. Han har været ansat på forskellig måde og af forskellige omgange i Promissio i fire årtier, men nu har han så også nået pensionsalderen.

Tilbage i 1981 blev han ansat sammen med sin kone, Inge, til en tjeneste i Liberia, og her var de til 1987. Der gik ikke lang tid før Finn blev ansat igen i 1990, nu som missionssekretær frem til 1997.

I 2005 bragte kaldet Finn tilbage til Liberia, først sammen med Inge og siden 2009 alene, hvilket betød mange ture frem og tilbage mellem Liberia og Danmark. Pr. 1. april

er Finn gået på pension. Jeg ved at der i ansættelsen i Promissio har været mange glæder for Finn, men også mange udfordringer som kunne være svære. Således blev den sidste tid også en udfordring på grund af ebola der gjorde at Finn pludselig måtte rejse hjem sidste år. Det var først her umiddelbart før påske at han kunne komme derved igen og få pakket sammen og få sagt rigtigt farvel til alle de gode mennesker i kirken som han har fået et nært samarbejde med. Og så har han alligevel ladet noget blive stående fordi både kirken, Promissio og Finn selv håber og regner med at han kan tage en tur derved senere for at have lidt undervisning selv om han er blevet pensioneret.

Jeg skal ikke her remse op alt det som Finn har været engageret i i Den lutherske Kirke i Liberia, men det var tydeligt at mærke på kirkens ledelse med biskop Jensen i spidsen at Finn har nydt en meget stor anerkendelse og respekt for sit arbejde og sin væremåde. Finn har i høj grad været en medvirkende faktor til at vi har et godt og nært forhold til Den lutherske Kirke i Liberia i dag.

Vi her fra Promissio har grund til at sige Finn en meget stor tak for de mange års tro tjeneste, og vi vil ønske Guds velsignelse over den fremtid der venter.

Tak

Til slut vil jeg gerne rette en stor tak til alle Promissios venner – for opbakning– for støtte, både økonomisk og på anden måde. Det er jo på jeres vegne at vi skal træffe vores beslutninger, for midlerne er jo ikke bestyrelsens, men alle vennernes. Uden jeres støtte kunne Promissio jo ikke noget.

Der skal også lyde en stor tak til alle medarbejderne, både herhjemme og ude. Det er både godt og vigtigt at mærke at alle arbejder og ser sig som en del af den samme mission.

Jeg vil også gerne sige tak for samarbejdet i bestyrelsen. Det er godt at mærke at alle er indstillet på at vi sammen skal finde frem til de bedste beslutninger til gavn for Guds mission som Promissio jo altid må være et redskab for.

Tak

Per Rasmussen

Årsberetning 2015 ved generalsekretær Frede Ruby Østergård

Mit møde med Promissio

Min første beretning skal skrives, og hvad skal med? Jeg har oplevet vores arbejde både i Etiopien, Liberia og rundt i Danmark. I Danmark har jeg selvfølgelig mødt arbejdet via mit kontor på TORVET, via mødet med landsudvalget, via besøg i genbrugsbutikker og som forkynder og ambassadør hos kredse, samfund, menigheder og provstier.

Generelt må jeg sige at jeg er rigtigt stolt af at være en del af holdet som med hjerte, mund og hænder forsøger at række evangeliet ud til mennesker. Alle steder har jeg mødt lønnede og ulønnede (frivillige) medarbejdere som yder en kæmpe indsats, for at Promissios formål kan blive virkeliggjort. Jeg har set at der er mange villige givere som arbejder med på formålet.

En lille pudsigheid er at jeg også har mødt min læge flere gange end normalt – heldigvis ikke på grund af forhøjet blodtryk. Jeg har modtaget forskellige vacciner tre gange for at kunne rejse ud til vores partnere og udsendte kolleger – men det har været det hele værd.

Nyt navn og logo

Jeg var ikke med i processen omkring vedtagelsen af det nye navn, så da jeg kom ind fra sidelinjen, kunne jeg koncentrere mig om at præsentere det nye navn, give en forklaring på baggrunden for at skifte navn samt udlægge betydningen af Promissio for vores missionselskab.

Jeg oplever at det, på trods af kærligheden til det gamle navn og udfordringen ved at det nye er på latin, er blevet taget godt imod – både i Danmark, Etiopien og Liberia. Senest brugte jeg navnet i en lidt længere hilsen til menigheden i Sct. Johns Kirke i Zorzor, Liberia, for at forklare de to vinkler på Guds løfte – alle har fået et løfte fra Gud om at han vil frelse ved tro på den enbårne Søn Jesus Kristus (Joh 3,16), og at han vil gå med os når vi går videre ud med evangeliet (Matt 28,20).

Det nye navn betød også nyt logo samt ændringer i alle de kommunikationsredskaber vi bruger i organisationen. Det har været en stor opgave for sekretariatet at få det nye navn og logo ind på rette plads efter grafikerens anvisninger. Men det har også været

sjovt at skulle lave ny hjemmeside, nyt design på bladet, brevpapir, gavekvitteringer, nyhedsbreve med videre. P.t. mangler vi stort set kun at få logoet skiftet ud på resten af genbrugsbutikkerne.

Hvor skal vi hen?

I mit møde med Promissio har det slået mig hvor mange vigtige opgaver organisationen har påtaget sig. Organisationen er fyldt med mennesker som arbejder på at bringe evangeliet længere ud med hjerte, mund og hænder. Når der er så god en energi om en fælles sag, kan det være svært at få prioriteret, og netop den opgave er vigtig for at nå målet for organisationen og for medarbejdernes trivsel – både de lønnede og de ulønnede. Derfor er det vigtigt for os at vi har et billede af hvor vi skal hen, så det kan hjælpe os til at prioritere.

Promissios eksistensberettigelse og dermed højeste formål er stadig det samme: "Vi vil med hjerte, mund og hænder være Guds redskaber til at mennesker får et livsforvandlerende møde med Jesus Kristus!"

Ud fra dette formål har vi arbejdet med visionerne i bestyrelsen efter input fra både landsudvalg, de udsendte medarbejdere og medarbejderne på sekretariatet. Det har resulteret i to visioner som lyder:

- Promissio inviterer og udruster til at deltage enkelt og konkret i Guds internationale mission.
- Promissio tjener det hele menneske sammen med partnerne.

Den kommende tid kommer så til at handle om at putte nogle strategiske pinde på – det vil sig nogle sætninger som skal fortælle hvordan vi så vil nå visionerne.

PromissioYouth

Ved årets indgang havde vi Ungdomsnetværket – nu har vi PromissioYouth. PromissioYouth er fortsat et netværk, men ud over navnet er det nye selve organiseringen. Netværket består nu af en overordnet styregruppe, og herunder kan forskellige projektgrupper opstå.

Styregruppen skal sammen med ungdomsnetværkeren være med til at trække i trådene omkring de unge og agere med forskellige tiltag som får unge i sving omkring international mission. For eksempel medvirker nogle ved diverse ungdomsarrangementer sammen med ungdomsnetværkeren.

De underliggende projektgrupper kan dannes hvis der er en gruppe af unge som særligt brænder for en sag indenfor Promissios arbejde. Lige nu er der en projektgruppe som arbejder på at få andre unge til at støtte op omkring Sister Janne Pedersen Bible Training Center i Dodola (dvs. bibelskolen).

Vi håber at de unge får lyst til at være med når de får mulighed for selv at få fingrene i international mission – det har vi brug for.

TORVET

Vi har nu været en del af TORVET i godt tre år, og som ny har det været spændende at finde ind i kulturen på TORVET, som jo er dannet ud fra flere forskellige organisationer. Nogle ting er enklere når man kun er en organisation, men flere ting er smartere og mere givende når man er flere organisationer samlet. Mødepunktet mellem mission og teologi opleves fortsat frugtbart. Jeg tror at der stadig er ting vi kan arbejde på at gøre bedre i samspillet på TORVET, og jeg er overbevist om at de fremtidige ukendte udfordringer er lettere at takle i fællesskabet.

Et fokusområde for livet på TORVET er medarbejdernes fælles kultur på tværs af organisationerne. Derfor forsøger vi at have nogle faste tidspunkter hvor alle medarbejdere mødes, og kaffepauserne spiller også en central rolle. Desuden arrangerer vi et par sæsonbetonede begivenheder for hele flokken.

TORVET ledes af de tre ledere fra Menighedsfakultetet, Israelsmissionen og Promissio, og netop her er der sket noget det seneste år. Først skulle jeg finde ind i rollen. Ved udgangen af 2014 forlod Jørn Henrik Olsen sin post på MF, og i skrivende stund er den nye leder på vej til MF. Dermed er Bodil Skjøtt nu garanten for at de gode visioner for TORVET lever videre, og at vi to nye får dem med ind i vores bevidsthed.

Sekretariatet

Siden sidste årsmøde har sekretariatet stort set været bemandet som budgetteret hvilket har betydet ro til at sætte mig ind i arbejdet. Jeg har forsøgt at stikke fingeren i jorden og forstå opgaven på sekretariatet og samarbejdet på tværs af alle Promissios medarbejdere.

Konkret har vi drøftet formålet med sekretariatet, for det er vigtigt at holde for øje når vi skal vurdere om vi bruger tiden på det rigtige. Følgende formulering beskriver sekretariatets formål:

Sekretariatet **inspirerer, sparrer, kobler muligheder** og **servicerer** bestyrelse, partnere, bagland, lønnede og ulønnede medarbejdere og andre interessenter **til international mission for hele mennesket.**

Der har været nogle få ændringer idet vi har sagt farvel til ungdomsnetværker Gitte Knudsen der flyttede til Odense. I august sagde vi velkommen til Louise K. Mikkelsen som tog over. Louise har cirka en dag pr. uge. Louise studerer til dagligt på 3K uddannelsen, Diakonhøjskolen.

Lotte Carlsen er blevet fastansat da vi ikke forestiller os, at netværksarbejdet bliver mindre vigtigt i fremtiden. Samtidigt er hun gået ned på 30 timer pr. uge, men da opgavelisten ikke blev mindre, har vi ansat Nanna Rindom Vad som studentermedarbejder fra 15. april 2015 cirka en dag pr. uge. Nanna studerer ligeledes på 3K uddannelsen og har tidligere været med Indre Missions Bibelskole og Lotte i Etiopien.

Det er godt for Promissio at vi kan ansætte studerende til forskellige opgaver – en af gevinsterne ved at være flyttet til Aarhus.

Samarbejde

Promissio satser på samarbejde med andre organisationer når det handler om at få international mission på dagsordenen. Derfor har vi igen i år oplevet godt samarbejde med Indre Missions Bibelskole om forårsholdets tur til Etiopien og Indre Missions Unge om Tsælåt. Begge dele er med til at give de unge et nuanceret billede af international mission og give dem en dyb åndelig indsigt i mødet med Mekane Yesus Kirken.

Et direkte samarbejde blev også afsluttet idet Jobmission – som vi havde sammen med Kristeligt Forbund for Studerende og Evangelisk Luthersk Mission – blev ”solgt” til Tent. På den måde kan visionen om Jobmission leve videre, og i Promissio kan vi stadig godt se at der er behov for kristne som rejser ud i Jobmission i de lande hvor vi har partnere.

Vi er også forsat med i arbejdet omkring Tværkulturelt Center. I et år hvor antallet af asylansøgere voksede kraftigt, er vi glade for at Promissios venner kan tage del i den internationale mission i Danmark.

Desuden har vi etableret et samarbejde med Heimamissionen som skal gavne synet på international mission på Færøerne og samarbejde mellem organisationerne, hvis der bliver udsendt færing i tjeneste gennem Promissio.

Netværksarbejdet

Vi har efterhånden gjort os en del erfaringer med at lave aftaler med menigheder, samfund og udvalg i provstierne, og vi er blevet tydelige på hvad vi kan tilbyde. F.eks. kan vi lave en menighedsaftale om at en menighed vil arbejde på at samle et givent beløb ind til et specifikt projekt over de kommende tre år, og så lover vi at vi holder dem orienteret om projektet og i et eller andet omfang besøger menigheden.

Når mennesker får lov til at røre ved Guds mission, kommer der mange fantastiske ideer på banen, og vi går gerne med på en god idé hvis vi kan passe det ind i vores aktiviteter, eller forslagsstillerene selv vil påtage sig arbejdet. Noget lykkes, og andet lykkes ikke. F.eks. fik en gruppe den idé at søge LEGO om LEGO til Etiopien. Det kunne

f.eks. bruges i sprogundervisningen ved Joint Language School og på diverse institutioner. Vi drøftede ideen, og vi fik lavet en aftale om at gruppen selv påtog sig opgaven, for de havde gode kontakter til LEGO. Fantastisk idé som LEGO hurtigt gik med på – de sponserede alt det LEGO der kunne være i en 20 fods container og transporten. Eneste lille hurdle var så at få det ind i landet. Enden af alle bestræbelserne endte hos de etiopiske toldmyndigheder, for der skal betales told, og så vidt jeg har fået at vide, vil tolden svare til at vi købte al LEGO'en i danske butikker!

Ny indsamlingslov

Vi har fået en ny lov om indsamlinger, og det er i det store hele kun godt for indsamlingsorganisationerne. Flere ting er blevet forenklet og gjort tydeligere. Dog har det givet en opgave som vi i sekretariatet ikke har kunnet løse uden først bestyrelsen indsats og dernæst årsmødets beslutning. Derfor skal vi senere tage stilling til nogle vedtægtsændringer.

I bund og grund handler det om at gaver til Promissios arbejde ikke vil give fradrag hvis der ikke er 300 medlemmer af foreningen. Dernæst kan man ikke være medlem uden at betale et kontingent, og et kontingent må ikke være en gave. Med andre ord skal vi indføre kontingentbetaling hvis givere skal kunne opnå skattemæssige fradrag for deres gaver.

Tak

Jeg føler også at der er en del mennesker som jeg må sige tak til.

For det første må jeg sige tak alle giverne, de trofaste forbedre og landsudvalget – uden jeres støtte på forskellig vis ville Promissio falde. Herunder kredse, foreninger og grupper som på en særlig måde har fulgt arbejdet. Og alle de givere som giver timer i genbrugsbutikkerne – den gave kan vi heller ikke være foruden.

For det andet må jeg sige tak til mine kolleger – jeg synes de gør det godt. Jeg har oplevet at Promissio er yderst respekteret i partnerkirkerne og hos andre samarbejdspartnere, og det er vi jo kun pga. vores medarbejderes dedikation og arbejdsomhed.

For det tredje må jeg sige tak til bestyrelsen for tillid og godt samarbejds miljø.

Frede Ruby Østergård

Årsberetning 2015 – det internationale arbejde 2014 ved Jakob Swartz, sekretær for international mission

LIBERIA

Når jeg tænker på året der er gået, er der særligt en begivenhed der kaster skygger: Ebolaepidemien i Vestafrika.

Epidemien har kostet tusinder livet, spredt frygt og usikkerhed og efterlader Liberia slået tilbage i genopbygning efter borgerkrigen. Ebolaen satte en klam hånd på Liberias sundhedssystem, og mange har mistet livet fra sygdomme der ellers burde blive helbredt. Det har også påvirket vore venner, brødre og søstre i Den lutherske Kirke i Liberia. Jeg tænker særligt på dem vi har mistet i år: Lederen af kirkens arbejde i Guinea, Alfred Flomo, formanden for kirkens Board of Ministry, pastor Charles Freeman, og Augustine Aiyadurai, en indisk missionær der administrerede Curran Hospital. De døde ikke af ebola, men af sygdomme de ikke kunne få behandlet.

Æret være deres minde.

Ebola

Jeg var i Liberia i marts da de første tilfælde blev bekræftet i landet. Vi forventede at udbruddet ville gå i sig selv, og det så også ud til at være et begrænset udbrud. Indtil juli måned hvor sygdommen spredte sig hastigt med mange nye døde og smittede. Alle Liberias skoler blev lukket, og kirken bad os aflyse nye besøg til landet. Det skulle blive meget værre før det blev bedre, men nu er der langt mellem nye tilfælde, skolerne er åbne igen, og kirken inviterer os tilbage.

Ebolaen har efterladt tusinder af forældreløse børn, og Liberias økonomi er gået i stå. Det går særligt ud over de fattigste der ikke har kunnet dyrke deres marker, eller som har været afhængige af små indkomster som daglejere.

Nødhjælp til kirken

Det har været svært at være på afstand af kirken når de har gennemgået en så svær tid. Jeg er glad for at vi gennem Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling (DMRU) har kunnet søge midler til nødhjælpsprojekter i Liberia. Meget hurtigt efter der blev bekræftet ebola i Liberia, fik vi midler til at bygge et isolationsafsnit ved Curran Hospital. Afsnittet blev brugt til potentielle ebolapatienter inden de kunne

transporteres til behandling et andet sted. Heldigvis var der ikke mange ebolatilfælde ved Curran Hospital, viste det sig.

Vi har også modtaget støtte til gennem kirkens aids afdeling at skabe opmærksomhed om ebola og hvordan man undgår det. Netop kirkens aids afdeling har været i en særlig god position til at informere om ebola fordi de nyder tillid fra lokalsamfundene og har erfaring med at tale om følsomme emner.

Som følge af ebolaen er der en fødevarerkrise i Liberia med stigende priser på mad og samtidig færre muligheder for at tjene penge. Det rammer de fattigste værst. Sammen med kirken hjælper vi 250 af de mest udsatte familier med mad fra jul og tre måneder frem.

Lad mig her takke medarbejderne hos Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling for deres medleven og støtte til vore partnere igennem året.

Den lutherske Kirke har kæmpet mod ebolaen ved at informere om ebola til gudstjenester, tage sig af nødlidende og give trøst i en forvirrende tid. De har også kæmpet for at holde kirkens to hospitaler åbne i en tid hvor mange offentlige hospitaler lukkede, og sundhedspersonale strejkede. For at støtte kirken øgede vi vores bloktilskud med 25.000 kr. til brug i ebolabekæmpelse. Penge der kom fra en særindsamling i efteråret.

Udover vores fortsatte støtte til kirken generelt og til bibelskolen i Totota, har vi også støttet kirkens evangelisationsarbejde med tre outreaches. Det var opmuntrende at læse rapporter om folk der kom til tro gennem disse fremstød. Desværre var lederen af evangelisationsafdelingen, pastor Mengon, i en trafikulykke i sommers hvor han kom til skade og fik et brud på benet som kommer til at tage lang tid at hele. Vi ønsker fortsat at støtte kirkens evangeliserende arbejde.

Finn Hougaard

Finn Hougaards sidste år som missionær i Liberia blev ikke som vi havde forventet. Finn er teologisk rådgiver og underviser på kirkens bibelskole. Her arbejder vi sammen med kirken om at lave en kvalitetsuddannelse for de mange præster, diakoner og prædikanter i kirken, der ofte uden megen uddannelse arbejder i kirken. Som følge af ebola blev alle Liberias skoler lukket fra august, herunder også bibelskolen. Finn tilbød sin arbejdskraft andet sted i kirken, men blev rådet af biskop Jensen til at forlade landet, hvilket Finn gjorde i starten af august mens vi så situationen an.

Desværre udviklede Finn en angstreaktion og var derfor sygemeldt i efteråret. Jeg er glad for at Finn blev rask til at tage på en længe planlagt møderejse i Danmark i januar og februar. Finn var kort tilbage i Liberia i marts for at pakke. Vi håber at bibelskolen kan åbne igen til september, og vi tilbyder kirken at Finn kan rejse ud og undervise i kortere tid der selvom han gik på pension pr. 1. april.

Ny missionær

Som følge af Finns pensionering har vi de sidste år snakket med kirken om hvilken stilling vi skal sende en ny missionær ud til. Kirken har bedt os sende en missionær der varetager samme stilling som underviser og rådgiver som Finn har haft. Hjælp os gerne med at bede for at de rette må høre kaldet.

Aids og sundhedsprojekter

Vore store projekter inden for sundhed og aids arbejde i Liberia har selvfølgelig også været meget påvirkede af ebola det sidste år. Begge programmer – både aids arbejdet og det primære sundhedsarbejde ved Curran Hospital – har brugt ressourcer på at dæmme op for ebolaepidemien. Derfor har de ikke nået så langt som planlagt.

En særlig opmuntring er dog at arbejdet med at etablere sundhedsforsikringer – en art sygekasser – omkring Curran Hospital er gået bedre end forventet. På trods af ebolakrisen er der fem lokalsamfund der arbejder videre med ideen og allerede er begyndt at betale ind til en sygekasseordning. Det er unikt i en liberiansk kontekst.

Projekterne skal efter planen slutte i 2015, og vi undersøger nu muligheder for sammen med DMRU at søge nye midler til deres fortsættelse.

Guinea

I juni var jeg rigtig glad for muligheden for at besøge Guinea for første gang. Jeg rejste sammen med koordinatoren for arbejdet, Alfred Flomo. Vi besøgte flere menigheder i Guinea, og udover at få indtryk af arbejdet og situationen i Guinea mødte jeg brødre og søstre.

Det gjorde særligt indtryk på mig opleve hvordan kirken har tilgivet dem der brændte deres kirke ned i 2013, og aktivt har arbejdet for forsoning i byen N'Zerekore siden optøjerne i 2013. Deres hjælp til alle i nød er blevet bemærket af både muslimer og kristne og er et stærkt vidnesbyrd om forsoning.

Vi har støttet uddannelsen af tre præster til Guinea. Den tredje præst, Jacque Lamar, blev færdiguddannet præst i år og tjener nu kirken i Guinea.

Desværre gjorde pastor Flomos død og ebolasituationen at kommunikation med Guinea er sværere end før. Kirken i Liberia mangler også at afklare hvilken status kirken i Guinea har, og hvordan vi støtter den bedst i fremtiden. Vi ønsker at støtte kirken til at blive selvstændig, og det kræver en samlet plan med kirken og partnere.

Vi støtter stadig aids rådgivning og støttegrupper for mennesker der lever med hiv/aids i Guinea. Det arbejde virker til at gå godt, særligt fordi vi kunne sende aids koordinatoren til en international aids konference i Sydafrika hvor han fik masser af inspiration med hjem. Støtten til aids arbejdet er også en støtte til kirken og menighederne der kan trække på fælles ressourcer.

ETIOPIEN

Mekane Yesus Kirkens vækst

Mekane Yesus Kirken er verdens største lutherske kirke og har nu over syv millioner medlemmer. Det er en opmuntring for os i Danmark der med en konservativ teologi tilhører et mindretal, at vi har en konservativ bibeltro storebror i Mekane Yesus Kirken.

Også i år voksede Mekane Yesus Kirken. Den store vækst udfordrer kirken til at uddanne nok præster og forkyndere. Vi støtter fortsat kirken i at afholde en række kurser og workshops for forkyndere, med vægt på en sund luthersk karismatisk teologi. Bestyrelsesmedlem Roar Steffensen havde mulighed for at undervise på en af workshoppen i september. Vi oplever at vi i arbejdet med teologisk uddannelse har noget vi står stærkt sammen med kirken om.

Kirkens vækst udfordrer også administrationen. I et kæmpe land med manglende internetforbindelser er det en udfordring at skabe sammenhold, fælles identitet og samarbejde fra hovedkontoret i Addis Abeba til de fjerneste egne. Det arbejder kirken på gennem deres strategiske femårsplan. Planen er vigtig for at koordinere og styrke kirkens arbejde, og derfor støtter vi den. Det gjorde vi ved at Ruth Osmundsen arbejdede på kirkens strategiske kontor indtil hendes kontrakt udløb i august 2014, og vi støtter fortsat ved at betale løn og transportomkostninger til en lokal medarbejder der har overtaget ansvaret fra Ruth.

Tine og Anders Møberg

Tine Møberg begyndte i september som leder af sygeplejerskerne på Nordic Medical Center (NMC). Her får Tine mulighed for at bruge sin sundhedsfaglige erfaring til meningsfyldt sundhedsarbejde. Det var det vi håbede på da Tine og Anders blev sendt ud. NMC skal være Etiopiens bedste hospital der tilbyder den bedste behandling til dem der kan betale for det. Herved viser de hvad der er muligt for et hospital i Etiopien, og bliver til inspiration for andre hospitaler i landet. På sigt skal overskuddet fra de velhavende forsikrede patienter bruges til at give gratis behandling til dem der ikke kan betale.

Tine har en stor udfordring som leder af alle sygeplejerskerne og som medlem af ledelsen i et helt nyt hospital. Hun går til det med stor glæde og iver.

Anders Møberg rådgiver kirkens ungdomsarbejde. Han opbygger relationer til unge i Addis Abeba og forsøger at forstå den unikke virkelighed unge i en afrikansk storby lever i. Det er basis for hans arbejde i kirken. Anders har fået mulighed for at støtte og rådgive en nydannet synode i Addis Abeba som særligt er opmærksom på urbane udfordringer.

En væsentlig del af Anders' arbejde er rollen som teamleder hvor han repræsenterer Promissio over for kirken og leder de andre missionærer i dagligdagen.

Børnene, Liv, Ruben, Vicki Bjørk og Storm, går på International Community School og trives der.

I løbet af året har volontørerne Marita Dahl Nielsen, Sørine Hauge Sørensen, Eva Mai Andersen og Kirstine Holm Wejse været tilknyttet familien Møberg og blandt andet udført det vigtige arbejde med danskundervisning.

Berit Østby og Mehret-Ab Bereke Beraki

Berit Østby er stadig akademisk rådgiver på Joint Language School. Hun hjælper lærerne med at bruge de rette metoder og er en kulturel oversætter for de udenlandske studerende. Derudover underviser Berit i kulturforståelse for etiopiere. I et land med 90 sprog og kulturgrupper er det vigtigt at udruste evangelister til at begå sig i andre kulturer.

Mehret-Ab Bereke Beraki viser stor dedikation ved at fortsætte som bibliotekar på Mekane Yesus Kirkens præsteseminarium. Der er mange udfordringer på seminariet, og Mehret-Ab har stor kærlighed og trofasthed til stedet. Det er vigtigt når vi sammen med ledelsen forsøger at finde fælles måder at samarbejde på.

Berit og Mehret-Ab besøgte Danmark i forbindelse med årsmødet 2014, og det var en glæde for dem at få større kendskab til Promissios bagland.

Sidste år forlængede vi kontrakten med Berit og Mehret-Ab, så den nu løber til 2016.

Lærere til Ethiopian Graduate School of Theology (EGST)

EGST uddanner teologer på kandidatniveau, blandt andet til Mekane Yesus Kirken. Det giver mening at støtte undervisere på EGST fordi det højner niveauet for teologisk uddannelse i Etiopien.

I år underviste Kurt Christensen fra Menighedsfakultetet i to måneder i faget Kristne-Muslimske Relationer.

Finn Aasebø Rønne fra Dansk Bibel-Institut underviste på et kompaktkursus i juni i ikke-vestlig kirkehistorie. Vi har lavet en aftale med DBI og EGST, så Finn i år og de næste tre år også skal undervise på dette kompaktkursus. Den faste aftale vil også gøre det nemmere for skandinaviske studerende at deltage i undervisningen.

Wabe Batu Synoden

I begyndelsen af året flyttede Inger og Arne Holmgaard til Dodola. Arne underviser på synodens bibelskole som nu udbyder en toårig diplomuddannelse, og som vi også støtter meget økonomisk. Desuden deltager Arne i undervisning i menigheder, og sammen med Inger i synodens familiearbejde. Inger underviser i engelsk på bibelskolen og rådgiver i kirkens arbejde med skadelige traditionelle skikke.

Arne stortrives med at være tilbage i Etiopien. Inger har desværre haft svært ved at falde til. Derfor tog Inger tilbage til Danmark i marts mens vi ser på fremtidige løsninger der kan passe både Arne og Inger, synoden og Promissio.

Kirken i Wabe Batu Synoden er trængt. De kristne er i mindretal i forhold til muslimer, og de store afstande, dårlige veje og manglende ressourcer gør det svært at skabe kontakt mellem menighederne i synoden. Derfor er det en stor hjælp at vi kan støtte synoden med penge til løn og aktiviteter i ungdoms-, kvinde- og menighedsarbejde.

Jeg er også glad for at vi på dette årsmøde har besøg af synodens præsident Mude Bati og lærer Yadeshi Alemu der kan berette mere om arbejdet i Wabe Batu Synoden.

Sammen med kirken har vi haft et større projekt mod skadelige traditionelle skikke så som kvindelig omskæring. Det var finansieret gennem DMRU. Projektet udløb i sommeren 2014. Projektet har leveret gode resultater, og mange kvinders vilkår er blevet mærkbart forbedret. Desværre har den tekniske rapportering ikke været god, og det skal forbedres. Vi har søgt men ikke fået projektet forlænget i første omgang, og vi arbejder derfor i øjeblikket på en ny ansøgning.

Volontører

I år har vi glædet os over at sende Cecilie og Thomas Kofoed Holm samt Astrid og Hans-Christian Pettersson til Tabor Evangelical College i Hawassa. Hans-Christian var i praktik i forbindelse med sit teologistudie og underviste i lederskab og kirkehistorie på bibelskolen. De andre var volontører og underviste i engelsk. Hans-Christian og Astrid skulle have været til Liberia, men på grund af ebolasituationen endte de i Etiopien i stedet.

Christian Vestergaard var udsendt som volontør til Dodola og underviste også i engelsk.

Det var en glæde i alt at sende ni volontører til Etiopien sidste år. Desværre blev visumreglerne for Etiopien strammet mærkbart uden varsel i december. Det betyder at vi ikke længere kan sende volontører i tre måneder af gangen på et forretningsvisum. Det er en stor frustration for os og andre missionselskaber. Vi håber at reglerne bliver løsnede efter det planlagte valg i Etiopien i maj.

De ændrede regler betyder at vi ikke kunne sende volontører som planlagt her til foråret. Det betød også at arbejdet med to andre korttidsudsendelser til Etiopien desværre måtte komme på stand by.

I stedet arbejder vi nu med konceptet Christian Cultural Traveller hvor unge rejser i tre måneder uden en fast opgave at varetage, men med hensigten at bygge relationer og blive inspireret af mødet med Etiopien.

Win Souls for God

Ved partnernødmet i august for Win Souls for God og søsterorganisationen Hope for Children blev det tydeligt at der ikke er tillid mellem organisationerne, og ej heller mellem lederne og de internationale partnere. Baggrunden var en revisionsrapport der viste store uregelmæssigheder hos organisationerne. En af udfordringerne ved organisationer startet af ildsjæle er at de, når de vokser, kan mangle struktur og organisation. For meget bliver bundet op på lederen. Der har manglet en stærk bestyrelse i organisationerne, og på partnernødmet opfordrede partnerne til at styrke bestyrelserne. Partnerne lod også vide at en betingelse for fremtidig støtte er forsoning mellem de to organisationer, et korrekt revideret årsregnskab og stærkere bestyrelser.

Revisionen viste ikke nogen specifikke uregelmæssigheder i de midler vi støtter Deborah hjemmet med. På Deborah hjemmet blev 17 unge kvinder sidste år hjulpet væk fra sexarbejde og uddannet så de kan klare sig selv fremover. Det er godt arbejde, og vi støtter det også i 2015. Samtidig er vi opmærksomme på at sætte klare forventninger til rapportering for pengene, og støtte organisationen til at komme styrket ud af krisen.

Krisen har betydet at de to organisationer, der tidligere har været på samme adresse og har arbejdet uadskilleligt sammen, nu er blevet skilt ad og er flyttet hver for sig. Det er en svær situation, men sikkert en god og nødvendig løsning.

Tak for partnerskabet

Det sidste år har bragt mange udfordringer. Tingene er ikke gået som planlagt, hverken med ebola, visa eller mange andre forventninger som vi har til arbejdet. Jeg oplever en stor fleksibilitet hos alle medarbejdere og partnere hvor vi støtter hinanden i at leve i Guds mission under ændrede omstændigheder. I sidste ende kan vi ikke planlægge fremtiden, men bede Gud om at bruge os bedst i de situationer vi nu engang står i.

Jakob Swartz